

- Gi rask respons på artikler gjennom artikkelens kommentarfelt på *tidsskriftet.no*. Respons som er postet innen én måned etter at artikkelen er publisert, vurderes for publisering som Brev til redaktøren i papirutgaven. Redaksjonen forbeholder seg retten til å foreta redaksjonelle endringer. Forfattere av vitenskapelige artikler har tilsvarsrett, jf. Vancouver-gruppens regler.

Ph.d.-kandidater: Publiser gjerne i Norge!

At artiklene nå publiseres på både norsk og engelsk, slik Erlend Hem redegjør for i Tidsskriftet nr. 10/2012 (1), er en styrke for *Tidsskrift for Den norske legeforening* og fremmer norsk medisinsk forskning internasjonalt (2). Problemet med tidsskrifter på nasjonale språk er at de knapt oppnår god impaktfaktor på grunn av lav tilgjengelighet internasjonalt – både faktisk og språkmessig (3). Nå har Tidsskriftet løst begge disse problemene via gratis tilgjengelighet på nettet (linking på PubMed/Medline) på både norsk og engelsk.

Det er flere eksempler på internasjonal suksess for nasjonale tidsskrifter etter at de debuterte på engelsk. På det kirurgiske fagfeltet kan man fremheve *Langenbeck's Archives of Surgery* (Tyskland), *Annali Italiani di Chirurgia* (Italia), *Acta Chirurgica Belgica* (Belgia) og *Journal of Visceral Surgery* (Frankrike).

Det tar lang tid å bygge opp et navn internasjonalt og oppnå en vesentlig impaktfaktor (4). God kvalitet på artiklene er én av forutsetningene. Det er derfor ønskelig at norske leger sender sine forskningsartikler til Tidsskriftet – både artikler som omhandler lokale samfunnsmessige og epidemiologiske problemstillinger og artikler med problemstillinger av internasjonal interesse (5). Ph.d.-forskningene krever publisering av minst tre artikler i internasjonale fagfellevurderte tidsskrifter. Siden Tidsskriftet nå er tospråklig og man har gratis tilgang via PubMed/Internett over hele verden kan det defineres som et internasjonalt fagfellevurdert tidsskrift. Men i praksis publiserer ikke norske ph.d.-kandidater sine ph.d.-artikler i Tidsskriftet, selv om det finnes noen unntak.

Vi vil oppmuntre norske medisinske fagmiljøer til å publisere ph.d.-artikler i *Tidsskrift for Den norske legeforening* og til å diskutere med de medisinske fakultetene om ikke Tidsskriftet med engelsk oversettelse vil kunne regnes som internasjonalt og dermed vil kunne benyttes i ph.d.-sammenheng.

Tidsskriftets posisjon som en internasjonal publikasjon svekkes imidlertid ved at fagfellevurderingene kun gjøres av norske kolleger, noe som kan minske objektiviteten av vurderingen. Man bør vurdere å invitere eksterne utenlandske fagfellevurderere når det gjelder forskningsartikler.

Vi mener ikke at man bør favorisere norske tidsskrifter og ignorere velkjente internasjonale. Spesialiserte internasjonale tidsskrifter er godt egnet til å formidle budskap til spesifikke målgrupper (f.eks. *Annals of Surgery*) (6). Men Tidsskriftet muliggjør publisering innen et bredt spekter av klinisk, basalmedisinsk og samfunnsmessig forskning. Det er viktig å finne en riktig balanse som kan bidra til internasjonal styrking av vårt tidsskrift.

Airazat M. Kazaryan
airazat.kazaryan@sthf.no
Bjørn Edwin

Airazat M. Kazaryan (f. 1977) er lege i spesialisering ved kirurgisk avdeling ved Sykehuset Telemark Skien og stipendiat ved Intervensjons-senteret ved Oslo universitetssykehus, Rikshospitalet. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Bjørn Edwin (f. 1954) er seksjonsoverlege og professor ved Intervensjons-senteret/Gastrokirurgisk avdeling, Oslo universitetssykehus, Rikshospitalet. Ingen oppgitte interessekonflikter.

Litteratur

1. Hem E. På både norsk og engelsk. Tidsskr Nor Legeforen 2012; 132: 1201–2.
2. Ruano-Ravina A, Alvarez-Dardet C. Evidence-based editing: factors influencing the number of citations in a national journal. Ann Epidemiol 2012; 22: 649–53.
3. Nylenna M. Små nasjonale tidsskrifter – har de noen fremtid? Tidsskr Nor Legeforen 2006; 126: 4–8.
4. David AS, Halligan PW. Making an impact. Cogn Neuropsychiatry 2012; 17: 367–70.
5. Grinberg M, Solimene MC, Barreto MdoC. Why publish in national journals? Arq Bras Cardiol 2012; 98: e62–3.
6. Kazarian AM, Evdokomova IuA. Work on a scientific medical article. Klin Med (Mosk) 2002; 80: 43–6.

Dette er en redigert versjon av et innlegg publisert som rask respons på nett 22.1. 2013. <http://tidsskriftet.no/article/2269715>

Håndleddsbrudd

I Tidsskriftet nr. 4/2013 er det to oversiktsartikler om radiusfraktur (1, 2) og en leder om samme tema (3). Det er fint å se at dette igjen er på dagsordenen. I 1991 hadde Antti Alho og undertegnede en oversiktsartikkel om retningslinjer slik de ble etablert i begynnelsen av 1980-årene på Kirurgisk avdeling, Ullevål sykehus (4).

Jeg er litt skuffet over at verken lederforfatteren eller forfatterne av de to oversiktsartiklene refererer til denne artikkelen. Antti Alho og undertegnede var

i mange år opptatt av å øke kvaliteten på behandlingen av håndleddsbrudd, ikke minst hos eldre, og det ble lagt stor vekt på å gjenkjenne problembryddene i de forskjellige årskategorier og individualisere behandlingen. Temaet ble fra 1985 inkludert i Kurs i bruddbehandling på Voss for kirurger og ortopeder (Vossakurset). Det er interessant å se at en gjennomgang av kunnskap omkring disse bruddene (initiert av Norsk ortopedisk forening i 2005) nå endelig har bekreftet det som ble understreket i artikkelen fra 1991.

Jeg er sterkt tvilende til at en randomisert, prospektiv undersøkelse vil gi gode svar på de spørsmål man stiller. Til det er forskjellene mellom bruddene i de forskjellige årskategorier etc. for mangfoldige. Imidlertid må en avdeling ha klare retningslinjer for diagnostikk, behandling og oppfølging slik at man til enhver tid har muligheten til å justere retningslinjene og overvåke at denne pasientgruppen blir optimalt ivaretatt. Man skal også vokte seg for å bli ledet på avveier av markedsføringen av stadig nye implantater. Vinkelstabile implantater til bruk ved operativ behandling av brudd med såkalt volart ustabil fragment ble lansert allerede i slutten av 1960-årene av AO-gruppen (Arbeitsgemeinschaft für Osteosynthesefragen) i Sveits (Morschers plate).

Knut Strømsøe
knst@online.no

Knut Strømsøe (f. 1946) er professor emeritus. Ingen oppgitte interessekonflikter.